

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/88/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113209374
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4113209374.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: P. U. X., bytom F., C. ul. XXX/XXA, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Stropkov, Nám. SNP 7, o zaplatenie sumy 5.110,93 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa a vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 29. septembra 2014 č.k. 10C/210/2013-157, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka konania z r u š u j e a vec mu v tejto časti vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa v časti istiny vo výške 1.865,12 eura s príslušenstvom konanie pre späťvzatie návrhu v tejto časti zastavil. V zostávajúcej časti súd návrh zamietol. O trovách konania na strane odporcu rozhodol tak, že odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva. O trovách vedľajšieho účastníka na strane odporcu rozhodol tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 377,71 eura právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka JUDr. Ambrózovi Motykovi do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť trovy štátu vo výške 70 eur na účet tunajšieho súdu do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 497, § 1 písm. a), § 2 písm. a), b), § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 1, 2, 3 písm. b), ods. 4, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (v znení zákona č. 171/2005 Z.z.), § 39, § 121 ods. 3, § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 2 ods. 1, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ako aj zisteným skutkovým stavom, na základe čoho mal za preukázané, že dňa 2.5.2005 uzavrel právny predchodca navrhovateľa SLSP, a.s. ako veriteľ s odporcom ako dlžníkom Zmluvu o splátkovom úvere č.0262780385, v zmysle ktorej banka poskytla odporcovi splátkový úver vo výške 100.000.-Sk, bez účelu, s úrokovou sadzbou 12,10% ročne, výškou splátok 1.603.-Sk mesačne, splatnosť prvej splátky 20.6.2005 a končenu splatnosťou úveru 20.4.2014. Ročná percentuálna miera nákladov bola dohodnutá na 6,3%. Rovnako mal za preukázané, že dňa 4.11.2009 bola uzavretá Zmluva o postúpení pohľadávok č. 1105/2009/ CE medzi postupcom Slovenskou sporiteľňou, a.s. so sídlom v Bratislave a navrhovateľom ako postupníkom, pričom podľa prílohy č. 1 bola predmetom postúpenia aj pohľadávka voči odporcom v celkovej výške 5.860,93 eur, z toho istiny a istina do splatnosti 5268,33 eur, úroky celkom 592,60 eur. Postúpenie pohľadávky vo výške 5.860,93 eura právny predchodca navrhovateľa oznámil odporcovi listom zo dňa 20.11.2009. Navrhovateľ oznámil odporcovi mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 21. 8.2012 v celkovej výške 5.110,93 eura a vyzval ho k zaplateniu celej pohľadávky do 15 dní od doručenia oznámenia. Následne dňa 7.12.2009 bola podpísaná dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach medzi navrhovateľom a dlžníkom, ktorý uznal čo do právneho dôvodu a výšky záväzkov voči veriteľovi vo výške 6.561,60 eur a zaviazal sa ho splácať v 24

splátkach po 150 eur . Súd prvého stupňa predmetný vzťah medzi účastníkmi posúdil ako spotrebiteľský. Pokiaľ išlo o zmluvu o postúpení pohľadávky na navrhovateľa z pôvodného veriteľa SLSP, a.s., túto posúdil za neplatný právny úkon, keďže právny predchodca navrhovateľa (SLSP, a.s.) previedol na navrhovateľa celú pohľadávku, ktorá vznikla zo zmluvy o splátkovom úvere predtým, ako sa stala splatnou. Dôvodil tým, že pôvodný veriteľ - SLSP, a.s. je povinný dodržiavať zákon o bankách a konať v jeho intenciách a pri bankových úveroch zákon o bankách podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovom právnom vzťahu z bankového úveru, a preto predmetom postúpenia môže byť len pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná. V danom prípade pôvodný veriteľ listom zo dňa 20.11.2009 oznámil odporcovi ako dlžníkovi, že postúpil na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 4.11.2009 pohľadávku vo výške 5.860,93 eur s prísl. navrhovateľovi s tým, že uvedený záväzok je možné od okamihu doručenia oznámenia uhradiť výlučne plnením postupníkovi - navrhovateľovi. Navrhovateľ v konaní uviedol, že zo strany jeho predchodcu nedošlo k zosplatneniu úveru a túto skutočnosť mal súd za preukázanú aj z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok č. 1105/2009/Ce zo dňa 4.11.2009, v ktorom sa okrem údajov o výške pohľadávky a jej príslušenstva uvádza aj splatnosť a to 20.4.2014, teda splatnosť dohodnutá v zmluve o splátkovom úvere. Z uvedeného je zrejmé, že pôvodný veriteľ nevyhlásil predčasnú splatnosť úveru a až navrhovateľ listom zo dňa 21. 8.2012 oznámil odporcovi vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 21. 8.2012, teda po postúpení pohľadávky. Pre platné postúpenia pohľadávky zo strany banky ako postupcu musia byť splnené okrem všeobecných podmienok v ust. § 524 Občianskeho zákonníka aj podmienky uvedené v ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, v zmysle ktorého predmetom postúpenia z banky na nebanku môžu byť len splátky úveru, ktoré sú nepretržite viac ako 90 dní po lehote splatnosti a zároveň musí byť splnená aj podmienka, že banka písomne vyzve svojho klienta na úhradu peňažného záväzku, s tým, že je v omeškaní nepretržite 90 dní. Z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že bankou bola postúpená celá pohľadávka, ktorá vznikla z úverovej zmluvy o splátkovom úvere a to napriek tomu, že istina do splatnosti bola v čase postúpenia 5.268,33 eur a výška omeškania splátky bola 2.124,20 eur, ako to vyplýva z prílohy k zmluve o postúpení /č.l.18/. Navrhovateľ tak nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu v konaní a súd preto návrh v časti 3.245,81 eur s prísluším úrokom z omeškania z jednotlivých splátok a zostatku istiny po jej zosplatnení navrhovateľom zamietol. Dodal, že súd skúma vecnú legitímáciu vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Aktívnu vecnú legitímáciu v tomto konaní namietal vedľajší účastník a súd sa stotožnil s jeho právnou argumentáciou. Súd prvého stupňa neprihliadol na uznanie záväzku, na ktoré sa odvolával navrhovateľ, pretože v konaní bolo preukázané, že uznanie nepodpísal dlžník, ale svedkyňa M., matka odporcu, ktorá nemala na takýto úkon plnú moc. Z uvedených dôvodov súd považoval uznanie záväzku za neplatný právny úkon a neprihliadol naň. V časti sumy nad 3.245,81 eura, t.j. v sume 1.865,12 eur s príslušenstvom, súd konanie podľa § 96 ods. 1 OSP zastavil pre späťvzatie v časti s poukazom na podanie navrhovateľa o čiastočnom späťvzati návrhu zo dňa 7.8.2014. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods.1 OSP a v konaní úspešnému odporcovi nepriznal náhradu trov konania, lebo ich nežiadal priznať. Ďalej sa súd zaoberal, či trovy, ktoré vznikli vedľajšiemu účastníkovi na strane spotrebiteľa, boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa, keďže vedľajší účastník má v zásade právo na náhradu trov konania a rovnako ako každý iný subjekt sa môže dať zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. V danom prípade súd videl účelnosť vynaložených trov samotným charakterom vedľajšieho účastníka, keď vedľajší účastník vstúpil do konania za účelom ochrany práv spotrebiteľa ako aj v tom, že v dôsledku úspešne vznesenej námietky premlčania zobrať navrhovateľ svoj návrh čiastočne späť a v tejto časti došlo k zastaveniu konania a zároveň s poukazom na právnou argumentáciu vedľajšieho účastníka v konaní považoval jeho úkony za účelné pri hájení záujmov odporcu. Súd preto priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania vo výške 377,71 eura, a to za dva úkony právnej pomoci: prevzatie a príprava 17. 1.2012, podanie zo dňa 16.09.2014, jeden úkon po 180,93 eura a režijného paušálu v sume 7,81 eura a v sume 8,04 eura, postupujúc podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1, písm. a), b) a § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. Súd nepriznal právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka odmenu za úkon 19.8.2013, lebo v spise sa takýto úkon nenachádzal a nepriznal ani 20% DPH, lebo právny zástupca nedoložil do spisu dôkaz o tom, že je platiteľom DPH. Súd zaviazal navrhovateľa podľa § 148 ods. 1 OSP na zaplatenie trov štátu, ktoré platil ako svedočné v konaní vypočutému svedkovi Helene Skublyovej vo výške 70 eur, z dôvodu, že navrhovateľ bol v konaní neúspešný a nie sú u neho predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov.

Proti rozsudku v časti týkajúcej sa trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ i vedľajší účastník na strane odporcu.

Vedľajší účastník na strane odporcu v odvolaní uviedol, že súd prvého stupňa principiálne správne zaviazal navrhovateľa k náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, avšak nesprávne postupoval, keď mu nepriznal náhradu trov konania za úkon - vyjadrenie zo dňa 19.08.2013 z dôvodu, že takýto úkon sa v spise nenachádza. Rovnako nesprávne nepriznal náhradu 20% DPH z dôvodu, že právny zástupca nepreukázal, že je platcom DPH. Predmetné vyjadrenie zo dňa 19.08.2013 vedľajší účastník adresoval súdu prvého stupňa ako elektronické podanie podpísané zaručeným elektronickým podpisom, ktoré bolo prostredníctvom portálu eZaloby odoslané do systému dňa 19.08.2013 o 14.42 hod. , pričom o tejto skutočnosti bolo vygenerované potvrdenie o úspešnom odoslaní do systému číslo podania: 0902459213, o čom doložil dôkaz - vyjadrenie zo dňa 19.08.2013 a potvrdenie portálu ezaloby zo dňa 19.08.2013 č.p. 0902459213. Prílohou vyjadrenia zo dňa 19.08.2013 bolo aj osvedčenie o registrácii DPH právny zástupcu JUDr. Ambróza Motyku. V danom prípade tak vyjadrenie zo dňa 19.08.2013 súdu prvého stupňa riadnym spôsobom zaslal a skutočnosť, že predmetné podanie spolu s jeho prílohou sa v spise nenachádza, nemôže byť na ujmu vedľajšiemu účastníkovi. Z uvedených dôvodov žiadal rozsudok v napadnutej časti zmeniť tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS náhradu trov konania v sume 679,74 eura, právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka JUDr. Ambrózovi Motykovi, advokátovi so sídlom Stropkov, Nám. SNP 7, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Záverom si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 118,21 eura.

Navrhovateľ v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Mal za to, že vedľajší účastník na strane odporcu musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Navyše v zmysle ust. § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. združenia na ochranu spotrebiteľa majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Podľa názoru navrhovateľa úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Mal za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Uviedol, že nezhliadol význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, pretože samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Poukázal na to, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania vedľajší účastník nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade, pričom viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Paušálny vstup vedľajšieho účastníka zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania, čo navodzuje dojem účelovosti. Na základe uvedeného navrhovateľ žiadal rozhodnutie v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Záverom si uplatnil trovy odvolacieho konania .

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že ďakuje vedľajšiemu účastníkovi za pomoc, pretože sa dlhodobo zdržiava v Anglicku a všetky veci doma vybavuje jeho matka, pričom s vedľajším účastníkom bol viackrát v kontakte , stále sa radili, ako budú v konaní postupovať. Nevie, ako by to bez jeho pomoci dopadlo. Poukázal na to, že nemá právnické vzdelanie, ale právny zástupca vedľajšieho účastníka mu všetko povysvetľoval a len vďaka jeho pomoci bol v konaní úspešný. Z uvedených dôvodov žiadal vedľajšiemu účastníkovi priznať trovy konania.

Vedľajší účastník na strane odporcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že vďaka jeho pôsobeniu došlo k v konaní k procesnému úspechu odporcu. V danom prípade bolo potrebné preštudovať návrh a prílohy , zhodnotiť podstatu veci a náležite právne reagovať. Jeho podania, v ktorých uplatnil námietku premlčania ako aj námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, boli náležité , vecné a účelové a práve v dôsledku jeho procesnej aktivity a argumentácie došlo k úspechu odporcu. Okrem toho poukázal na to, že navrhovateľ ako bohatá inkasná nadnárodná spoločnosť , ktorá sa v súdnych konaniach nechá právne zastupovať advokátkou kanceláriou, upiera právo na právne zastupovanie bezmajetnému združeniu na ochranu spotrebiteľov. Uviedol, že zo žiadneho zákonného ustanovenia však nevyplýva, aby sa účastník odborne spôsobilý nemohol dať v súdnom konaní zastúpiť advokátom. V predmetnom konaní bolo dôležité , že odporca a jeho matka boli s nimi v priebehu celého konania v neustálom kontakte a poskytli im náležitú pomoc. Záverom si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 236,84 eura.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka uviedol, že vedľajší účastník na strane odporcu musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych

konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa názoru navrhovateľa, konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k navyšovaniu trov konania a ne hospodárnosti konania, a na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať použitím ust. § 150 OSP a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods.1 OSP), preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, v medziach podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je treba podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zastavení konania, v zamietajúcom výroku a vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania odporcovi a vo výroku o trovách štátu, nebolo odvolaním napadnuté, preto v tejto časti nadobudol právoplatnosť. Predmetom odvolacieho konania tak zostal iba výrok týkajúci sa povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trov konania.

Podľa § 137 OSP, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 21.03.2013 domáhal voči odporcovi zaplata sumy 5.110,93 eura spolu s príslušenstvom. Dňa 10.06.2013 bolo súdu prvého stupňa doručené oznámenie vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS o vstupe do konania, jeho žiadosť o zaslanie návrhu na začatie konania. Podaním zo dňa 03.10.2013 navrhovateľ oznámil súdu, že berie návrh v časti istiny 50 eur späť a konanie žiada v tejto časti zastaviť. Podaním zo dňa 07.08.2014 navrhovateľ vzal späť návrh v časti istiny vo výške 1.865,12 eura s príslušenstvom a žiadal konanie v tejto časti zastaviť a to z dôvodu premlčania neuhradených splátok v celkovej výške 1.865,12 eura. Podaním zo dňa 16.09.2014 vedľajší účastník namietol nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane navrhovateľa. V tomto podaní si zároveň vyčíslil trovy právneho zastúpenia v celovej výške 679,74 eura, to za úkony - prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 19.08.2013 a podanie zo dňa 16.09.2014. Následne súd prvého stupňa rozhodol napadnutým rozsudkom.

Podľa § 137 OSP, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 150 ods. 1 OSP, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Všeobecne pre náhradu trov konania v sporovom konaní platí zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniť alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala. Aj v prípade, ak sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, ak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody zvláštneho zreteľa, nemusí náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Musí však ísť o celkom výnimočné prípady, ktorých výnimočnosť môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci alebo v okolnostiach na strane účastníkov konania. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci, okolností, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod.

V prejednávanej veci vzal navrhovateľ po vznesení námietky premlčania vedľajším účastníkom návrh v časti istiny vo výške 1.865,12 eura s príslušenstvom späť, pričom dôvodom späťvzatia návrhu uviedol premlčanie jednotlivých neuhradených splátok odporcom. Tento dispozitívny úkon navrhovateľa bol dôvodom pre zastavenie konania v tejto časti. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie s tým, že sa v tomto smere stotožnil s právnou argumentáciou vedľajšieho účastníka. Z procesného hľadiska potom platí, že navrhovateľ procesne zaviniť zastavenie konania a je povinný nahradiť trovy konania odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu podľa § 146 ods. 2 prvej vety OSP a vo zvyšnej časti pre zamietnutie návrhu je povinný nahradiť trovy konania odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu podľa § 142 ods. 1 OSP. Z obsahu spisu nevyplýva, že by odporcovi nejaké trovy vznikli, preto mu ich ani súd nepriznal. Je však nepochybné, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy vznikli titulom právneho zastúpenia advokátom, preto má navrhovateľ povinnosť mu ich nahradiť.

Odvolačný súd dodáva, že v prípade náhrady trov konania platí, že účastník síce má právo na náhradu trov, ale len potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Podľa § 93 ods. 2 OSP ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. V zmysle poznámky 10a) k tomuto ustanoveniu, osobitným predpis je aj zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov.

Z uvedeného vyplýva, že v tých sporoch, ktoré majú povahu spotrebiteľských sporov sa môže konania zúčastniť na strane spotrebiteľa právnická osoba, ktorou je združenie podľa § 25 zák. č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov. Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS má oprávnenie v tomto spore vystupovať ako vedľajší účastník na strane odporcu a nemusí preukazovať právny záujem na jeho výsledku. Keďže túto možnosť mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava ust. § 93 ods. 2 OSP.

Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 OSP).

Z uvedeného ustanovenia možno vyvodíť záver, že vedľajší účastník má právo na právnu pomoc, ktorú je možné v rámci občianskeho súdneho konania zabezpečiť prostredníctvom právneho zastúpenia advokátom, a potom aj právo na náhradu trov konania v prípade, ak toto právo vznikne tomu účastníkovi, ktorého v konaní podporuje.

Argumentáciu navrhovateľa v odvolaní, že v danej veci nešlo o účelne vynaložené trovy konania vedľajším účastníkom, nepovažoval odvolací súd za dôvodnú, pretože práve po vznesení námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka došlo k späťvzatíu návrhu navrhovateľom a pre námietku

nedostatku aktívnej vecnej legitímácie zo strany vedľajšieho účastníka došlo k zamietnutiu návrhu vo zvyšnej časti.

Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy SR a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené trovy považujú. Aj keď účelnosť vynaložených trov konania je treba posudzovať zvlášť v každom prípade, vedľajší účastník v danej veci riadne hájil práva účastníka, na strane ktorého vystupuje a samotná okolnosť, či sa dá v konaní zastúpiť právnym zástupcom, je na voľbe vedľajšieho účastníka, pričom medzi trovy konania podľa § 137 OSP patrí aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu. Ani samotná skutočnosť, že úkony, ktoré uskutočnil právny zástupca vedľajšieho účastníka mohol uskutočniť aj vedľajší účastník, nie je dôvodom, pre ktorý by bolo vylúčené, aby združenie bolo v konaní zastúpené právnym zástupcom.

Súd prvého stupňa preto v zásade správne postupoval, keď priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia. V podanom odvolaní vedľajší účastník konania namietal, že súd prvého stupňa mu nepriznal náhradu trov konania za úkon - vyjadrenie zo dňa 19.08.2013 z dôvodu, že takýto úkon sa v spise nenachádza. Rovnako namietal, že súd mu nesprávne nepriznal náhradu 20% DPH z dôvodu, že právny zástupca nepreukázal, že je platcom DPH. Odvolací súd poukazuje na to, že predmetné vyjadrenie zo dňa 19.08.2013 vedľajší účastník adresoval súdu prvého stupňa ako elektronické podanie podpísané zaručeným elektronickým podpisom, ktoré bolo prostredníctvom portálu eZaloby odoslané do systému dňa 19.08.2013 o 14:42:27 hod., pričom o tejto skutočnosti bolo vygenerované potvrdenie o úspešnom odoslaní do systému číslo podania: 0902459213, o čom vedľajší účastník konania doložil dôkaz - vyjadrenie zo dňa 19.08.2013 a potvrdenie portálu ezaloby zo dňa 19.08.2013 č.p. 0902459213 (č.l. 183 spisu). Prílohou vyjadrenia zo dňa 19.08.2013 bolo aj osvedčenie o registrácii DPH právny zástupca JUDr. Ambróza Motyku.

V ďalšom konaní sa súd prvého stupňa bude zaoberať tým, či podanie vedľajšieho účastníka zo dňa 19. 8. 2013 urobené elektronickými prostriedkami bolo riadne doručené súdu. V kladnom prípade toto podanie doručí navrhovateľovi, aby sa k nemu vyjadril. Zároveň vedľajšiemu účastníkovi konania doručí písomné vyjadrenie navrhovateľa doručené súdu prvého stupňa dňa 24.02. 2015 a navrhovateľovi doručí písomné vyjadrenie vedľajšieho účastníka doručené odvolaciemu súdu dňa 4.3. 2015.

Súd prvého stupňa sa bude zaoberať aj tým, či úkon - písomné podanie vedľajšieho účastníka konania zo dňa 19. 8. 2013 je možné považovať za účelne vynaložené trovy konania a vyporiada sa tiež z potvrdením Daňového úradu Prešov zo dňa 19.3. 2013 (č.l. 184 spisu) o tom, že JUDr. Ambróz Motyka je od 1. 2. 2005 evidovaný ako platca DPH. Následne o náhrade trov konania medzi vedľajším účastníkom konania a navrhovateľom opätovne rozhodne.

Vo vzťahu k námietke navrhovateľa týkajúcej sa neprípustnosti vedľajšieho účastníctva do konania doručenej súd prvého stupňa dňa 05. 02. 2015 (č.l. 197a spisu) odvolací súd uvádza, že v tomto štádiu konania sa námietkou neprípustnosti vedľajšieho účastníctva do konania súd už nemohol zaoberať. V tejto veci rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej nadobudol právoplatnosť, pretože vedľajší účastní konania a navrhovateľ podali odvolania len do výroku, ktorým súd uložil navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi konania náhradu trov konania. Účastníci konania do veci samej odvolanie nepodali, preto rozsudok súdu prvého stupňa v zastavujúcej časti a v časti zamietajúcej nadobudol právoplatnosť dňa 19.12. 2014. Námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva podal navrhovateľ až dňa 05. 02. 2015 t.j. potom, čo vo veci sama bol právoplatne skončená, kedy sa už súd nemohol zaoberať vyššie uvedenou procesnou námietkou navrhovateľa.

Záverom odvolací súd poukazuje na to, že vo veci je potrebné postupovať podľa ust. § 164 OSP, keďže v záhlaví napadnutého rozhodnutia nie je uvedená správna adresa navrhovateľa a právneho zástupcu navrhovateľa, keďže obaja sídlia na adrese: Bratislava, ulica Pajštúnska 5, a nie Údernícka 5, podľa údajov obchodného registra od 3. 10. 2013.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.